

ДОСЛІДЖЕННЯ МОТИВАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ВУЗІВ

Жирова І.В., Корж Ю.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків

economica@ukr.net

Сучасний рівень вимог до професійної фармацевтичної діяльності значно підвищився, що пов'язано із переходом України до нових ринкових відносин. Тому сучасний фармацевтичний ринок сьогодні вимагає висококваліфікованих фармацевтичних кадрів, які мають різнобічні знання, стратегічне та варіативне мислення, організаторські та новаторські здібності, комунікабельність, самостійність, завзятість та наполегливість у діяльності. Окрім того, сучасний рівень розвитку українського суспільства також висуває нові, все більш високі вимоги щодо підготовки фармацевтичних фахівців. При цьому особливої важливості набуває питання набуття новітніх професійних знань. У зв'язку з цим, дослідження мотиваційної направленості студентів фармацевтичних вузів у оволодінні професією постає особливо актуальним у наш час.

Нами було проведено дослідження мотивації до навчання студентів Національного фармацевтичного університету (НФаУ). З цією метою було використано методика Ільїної Т.І., за допомогою якої було визначено мотивацію до успіху та страх невдачі. У ході дослідження були вивчені основні мотиви вибору професії провізора студентами 1 і 4 курсів. Було встановлено, що провідним мотивом вибору професії у студентів 1 курсу виступає бажання бути фахівцем-провізором. Навпаки, студенти 4 курсу продемонстрували превалювання мотиву особистого престижу, а саме, перспективу досягнення пристойного положення у житті та пошану з боку оточуючих.

Отже, можна зробити висновок, що студенти-першокурсники спираються, як правило, на свої ідеальні уявлення про майбутню професію, які при зіткненні з реаліями піддаються помітним змінам.

Під час вивчення мотивації навчання у НФаУ за вищезначеною метою

дикою було виявлено зниження мотивації студентів за трьома шкалами від 1 до 4 курсу: найбільше її падіння припадає на I шкалу «придбання знань» - 22%; III шкалу ціль «отримання диплома» знижується на 5,92%, а найменше знижуються показники за II шкалою мотивації «оволодіння професією» - 3,65%. Необхідно відзначити, що відповідно до досліджуваних курсів переважають студенти з середнім рівнем мотивації оволодіння професією, але практично в 4 рази збільшується група студентів з низьким рівнем професійної мотивації, що викликає занепокоєння.

Бажання набувати знання з 1-го по 4-й курс у цілому зменшується у 2 рази. Слід відмітити, що більшість змін обумовлена збільшенням віку респондентів, бажанням швидше почати професійну діяльність, обзавестися сім'єю, виникненням інших інтересів. Необхідно відмітити, що в цілому за всіма показниками мотивація студентів, що отримують другу вищу освіту, значно перевищує мотивацію студентів, що вступили до НФаУ після закінчення школи. До того ж в останніх в цілому за всіма показниками спостерігається зниження мотивації протягом навчання. Цей факт можна пояснити більш усвідомленим вибором професії при отриманні другої вищої освіти.

Виходячи з одержаних даних можемо зазначити, що середній та нижчий за середній показники рівня мотивації оволодіння професією провізора у студентів є невисоки. Встановлено, що частка студентів з вищим за середній рівнем мотивації до оволодіння професією планомірно збільшується у ході навчання: з 38,5% (1 курс) до 56% (4 курс). Більше 80% студентів мають вищий за середній рівень показника мотивації отримання диплома на обох курсах.

Виходячи з того, що перші 2 шкали свідчать про адекватний вибір студентом професії і задоволеності нею, ми дійшли до висновку, що більше 50% студентів задоволені вибором професії фахівця-провізора. Серед студентів другої вищої освіти цей показник перевищує 70%.

Отже, на нашу думку, дослідження мотивації професійної діяльності у вузі дозволить удосконалити навчальний процес, зробити його плідним та особистісно-орієнтованим.